

Hugo Josef Pitel

Se zármutkem v srdci, ale s vírou ve věčný život jsme přijali zprávu o úmrtí Otce Hugo Pitla. Tento statečný kněz se narodil 19. března 1928 v Klatovech. Při křtu dostal jméno Josef, vždyť na jeho svátek spatřil světlo světa. Žil v chudé rodině a ve 13 letech mu zemřel otec. Matka se starala o výchovu dvou dcer a jednoho syna.

Po skončení války přišel do Mariánských Lázní, kde český tepelský převor Heřman Josef Tyl založil juvenát pro zájemce o duchovní povolání a studoval zde na gymnáziu. Ještě předtím než komunisté převzali v roce 1948 moc, vstoupil do premonstrátského řádu v Teplé a přijal jméno Hugo. Po noviciátu začal studovat v Praze teologii a bydlel u spolubratří na Strahově. Zde také zažil noční přepad kláštera dne 13. dubna 1950 a byl následně s ostatními internován v Broumově. Po několika měsících byli mladší řeholníci povoláni k PTP. Otec Hugo byl ze zdravotních důvodů propuštěn a vrátil se do rodných Klatov. Svému zasvěcení zůstal věrný a byl v kontaktu i s mnohými spolubratřími, když představený Heřman Josef Tyl byl ve vězení. V roce 1954 Otec Hugo složil v Chotěšově své věčné sliby, které přijal místo vězněného převora jeden ze spolubratří. A toto byl důvod, proč byl dne 30. ledna 1958 zatčen a posléze odsouzen za podvracení republiky. Propuštěn byl na amnestii v roce 1960. Opět se vrátil do Klatov a pracoval v dělnických profesích.

Přes všechna úskalí stále byla v jeho srdci touha po kněžství. Podával si několikrát žádost o přijetí do semináře v Litoměřicích, ale býval odmítnut. Teprve po nástupu biskupa Františka Tomáška do Prahy a díky jeho intervenci mohl v roce 1966 pokračovat ve studiu teologie. Bohosloveckou fakultu ukončil v roce 1969 a na svátek sv. Petra a Pavla (29. 6.) byl s dalšími v katedrále sv. Víta vysvěcen na kněze. Nejprve působil jako kaplan v Mariánských Lázních, později spravoval řádovou farnost v Dobřanech a dojížděl do Chotěšova. V roce 1975 byl přeložen do Bochova v okrese Karlovy Vary, do jeho farnosti patřilo i poutní místo Skoky, kde udržoval poutní tradici, která i díky jemu nepřestala. Jeho iniciativy ve farnosti i starost o řád tepelských premonstrátů se nelíbily církevním tajemníkům, kteří církve kontrolovali. Musel se stěhovat do Kladrub u Stříbra a spravoval několik farností, včetně bývalého opatského kostela v Kladrubech. V tomto kostele však směla být mše sv. nanejvýš o pouti. Zde zažil pád komunismu.

Již v roce 1986 ho tehdejší administrátor kanonie Heřman Josef Tyl jmenoval převorem. Po opatské volbě v roce 1989 byl ve funkci potvrzen. Protože pan opat již nebyl zcela zdravý, byl to on, kdo ho zastupoval. Řád převzal budovy kláštera, ale ty byly neobyvatelné. Přistoupilo se k opravám, takže už v roce 1991 byla menší část opravena a bratři se přestěhovali do kláštera. Opět začala v klášteře chórová modlitba.

Otec Hugo se narodil v Klatovech, které tehdy patřily do českobudějovické diecéze. Na sklonku svého života se do této oblasti vrátil a působil ve farnosti Boršov nad Vltavou a posléze v Třeboni. Také byl jmenován presidentem Diecézní charity. Od svého odchodu do důchodu žil v Charitním domově sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí, jako kněz nezhálel – pro věřící sloužil bohoslužby a i rád vypomáhal kněžím v duchovní správě.

V posledních měsících svého života byl upoután na lůžko a byl v péči charitního personálu i obětavých farníků i farnic z Třeboně.

Odešel od nás obětavý kněz a statečný spolubratr. Kéž ho odmění Dobrý Pastýř, kterému sloužil.

R. I. P.

Filip Zdeněk Lobkowicz, O. Praem.
opat tepelský